

Діана (скорочено)

Борис Харчук

Восьмирічна Марта приїхала на канікули до своєї бабусі. Ще повністю не прокинувшись, почула як бабуса сказала їй, що привезли цуценя і зараз воно в гаражі у ящику. Вмить прокинувшись, вона побігла до гаража, але у ящику не було собачки і вона вже майже почала плакати, як побачила його вушка у кутку. Це було цуценя вівчарки. Марта одразу дала йому ім'я Діана на честь богині.

Цуценя спочатку підбігло до рук Марти, але коли зрозуміло, що в неї нічого їстівного немає, — втекло. Бабуса принесла тарілку молока, але Діана боялася його пити і випила тільки тоді, коли залишилась сама. Наступного дня Діана ще побоювалась Марту і кружляла навколо бабусі. Та ось Діані захотілося гратися і почалася дружба між Мартою і цуценям вівчарки. Тепер Діана постійно слідувала за Мартою.

Діану любили всі сусіди за її красу і за гарні допитливі очі. Бабусі від вже покійного дідуся дісталась пасіка і так як бабуса не хотіла її розширювати, в неї були порожні вулики. З одного з таких вуликів зробили для Діани будинок, але вона не любила у ній спати. Лежала Діана на цементному порозі перед дверима веранди, а спала під вікном Марти, сторожачи дитячий сон. Та коли кішки з трьома кошенятами вирішили там оселитися, Діана швидко викинула їх з своєї домівки. Також Діана не терпіла ошийників і поводків, вона любила волю.

Діана і Марта були навіть в чомусь схожі, так вони не любили, коли на них уважно дивилися чи хвалили при людях за щось. Вони постійно гралися разом, разом бігали до джерела, що било під Ясинецьким лісом. Разом збирали яблука у бабусиному старому садку, який вже давно треба було викорчувати і перетворити на город, але то була згадка для бабусі про діда.

Яблука, що назбирала Марта у мішок, разом з сусідськими, її бабуса і сусідка Палажка на возику везуть до сушзаводу. Марта і Діана допомагають їм, а бабуса постійно остерігає їх від дороги, по якій постійно їдуть автомобілі, щоб нічого поганого не стало. Жінки продають яблука, а на гроші вже можна купити цукерки, пиріжки і "жучки" в коси для Марти. Марта ділиться з Діаною цукерочками, які та з'їдає, а обгортки випльовує. Разом вони їдять пиріжки, обмурзуючись повидлом і сміючись. Марта навчає Діану давати лапу.

Діана вже по-різному ставиться до сусідів і дає зрозуміти хто приходить. Так, на Котька, вона гавкала. Котько був товстелезним сторожем, який не міг кудись іти, щоб по дорозі щось не зчупити. Тому люди і казали на нього Котько замість Костя, так як не заслужив називатися людським ім'ям.

Не дуже Діана поважала і Михайлика, який був базікалом-п'яничкою. Він допомагав часто бабусі по господарству от і заходив до них.

Але кого Діана ненавиділа, так це дядька Петруня, навіть не дивилася у його

сторону. Він був миршавий і богомільний, не мав господарства, і тільки ходив і уповав на Бога та випрошував собі щось у селян. Та одного разу Петрунь урятував Діану, коли та застрягла у штахетині.

Недолюблювала Діана бабу Маню, що ходила копицею. А ще гавкала на машини.

Але зате любила Палажку, сама до неї бігла. З бабусею була стримана, просто ходила за нею слідом. Поважала місцевого лікаря Миколу, що навідувався до своєї матері.

Та найбільше Діана любила місцеву дівчину, з якою могла ганяти годинами. А також любила подругу Марти Лесю.

Одного разу Марта, Леся і Діана пішли межею по городах і полях, щоб поповнити Мартину колекцію рослин і метеликів. Спочатку вони помічають переливницю, та коли намагаються спіймати Діана відганяє її. Переслідуючи метелика вони ще помічають адмірала та і його сполохує Діана. Забіганні вони разом лягають у полі та відчують красу природи та радість життя. Вертаючись додому вони ловлять переливницю, а Діана лапою ловить адмірала.

Вже дома їх зустрічає бабуся, вона накачала меду, а Палажка принесла гарячі паляниці. Діти їдять їх і радіють.

Наступного ранку бабуся била Діану. Вона затоптала курча, і Марта помічає, що Діана стала вже собакою. З кожним днем Діана утверджує свою незалежність. Коти бояться і обходять дім, Діана розпорошила Лесиною півня і бабуся віддала свого. Бабуся думала прив'язати Діану, та Марта не дала. Тепер до Марти ніхто не міг торкнутися, відразу отримував "Рр-р-и" від Діани. Навіть до Лесі почала ставитись по-своєму.

Закінчувалось літо і вечорами бабуся разом з Мартою думали над подальшою долею Діани. Марті потрібно вертатись у місто до батьків, Діану вона забрати не може, а бабуся теж не зможе прокормити Діану. Так минали дні.

Одного разу Марта разом з Діаною пішли купатися. Діана і досі трохи боялася води, після того як ще цуцням Марта її викупала з шампуню і та замерзла, але допоміг лікар Микола. Накупавшись досхочу і повертаючись додому їх перестрів доглядач за ставком Стіва. Він попросив віддати йому Діану, відвів до фургона-холодильника і нагодував Діану м'ясом.

Порадившись з бабусею вирішили у нього залишити Діану і Марта залишила її у нього на 3 дні, щоб Діана звикала. Та на третій день не видержала і пішла до ставка, Діана заздалегідь помітила її і рвонула до неї. Цієї ночі Діана ночувала вдома. Наступного дня Діану забрали, а Марта проплакала у себе у кімнаті. Тепер Стіва не прив'язував Діану, а кругом ходив з нею, навіть дозволяв заходити в дім. Перед від'їздом до міста Марта пішла попрощатися з Діаною, коли попрощалися і Марта вже йшла додому, Діана пригнула у холодну воду і ще раз поплила до Марти. Марта поїхала.

Одного вечора бабуся включила телевізор у кімнаті де жила Марта і почула шум надворі, то прибігла Діана на вогник з кімнати Марти. Бабуся була рада її побачити. Та

цей вогник з кімнати коштував життя Діані. Хоч як їй було добре у Стіви та вечорами вона дивилася у сторону будинку бабусі. І от коли побачила голубий вогник, подумала, що повернулася Марта і побігла стрімголов через дорогу, де її збив самоскид. Бабуся вирішила не розповідати про смерть Діани, а Марта в місті постійно згадувала Діану і думала, чи Діана впізнає її наступного літа...